

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครพนม

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครพนม เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครพนม พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในท้องที่จังหวัดนครพนม ให้เฉพาะเขตอันมีปริมาตรดังต่อไปนี้ เป็นพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

(๑) พื้นที่บริเวณที่ ๑ (ย่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ฟากเหนือ)

จุดที่ ๑ คือ จุดที่ตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๓๐๐ เมตร ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางสี่แยกที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวเส้นศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เป็นระยะ ๕๐๐ เมตร

ด้านเหนือ

จากจุดที่ ๑ เป็นเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงจุดที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๕๐ เมตร ตรงจุดตัดกับแนวเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒

ด้านตะวันออก

จากจุดที่ ๒ เป็นเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงจุดที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๕๐ เมตร ตรงจุดตัดกับแนวเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง)

ด้านใต้

จากจุดที่ ๓ เป็นเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงจุดที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๕๐ เมตร ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางสี่แยกที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เป็นระยะ ๕๔๐ เมตร

ด้านตะวันตก

จากจุดที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบกับจุดที่ ๑

(๒) พื้นที่บริเวณที่ ๒ (ย่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ฟากใต้)

จุดที่ ๑ คือ จุดที่ตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๕๐ เมตร ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางสี่แยกที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เป็นระยะ ๕๗๐ เมตร

ด้านเหนือ

จากจุดที่ ๑ เป็นเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงจุดที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๕๐ เมตร ตรงจุดตัดกับแนวเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง)

ด้านตะวันออก

จากจุดที่ ๒ เป็นเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงจุดที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๓๐๐ เมตร ตรงจุดตัดกับแนวเส้นขนานระยะ ๕๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง)

ด้านใต้

จากจุดที่ ๓ เป็นเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงจุดที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๓๐๐ เมตร ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางสี่แยกที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (ดอนเลี้ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เป็นระยะ ๕๑๐ เมตร

ด้านตะวันตก

จากจุดที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบกับจุดที่ ๑
ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานบริการที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และสถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

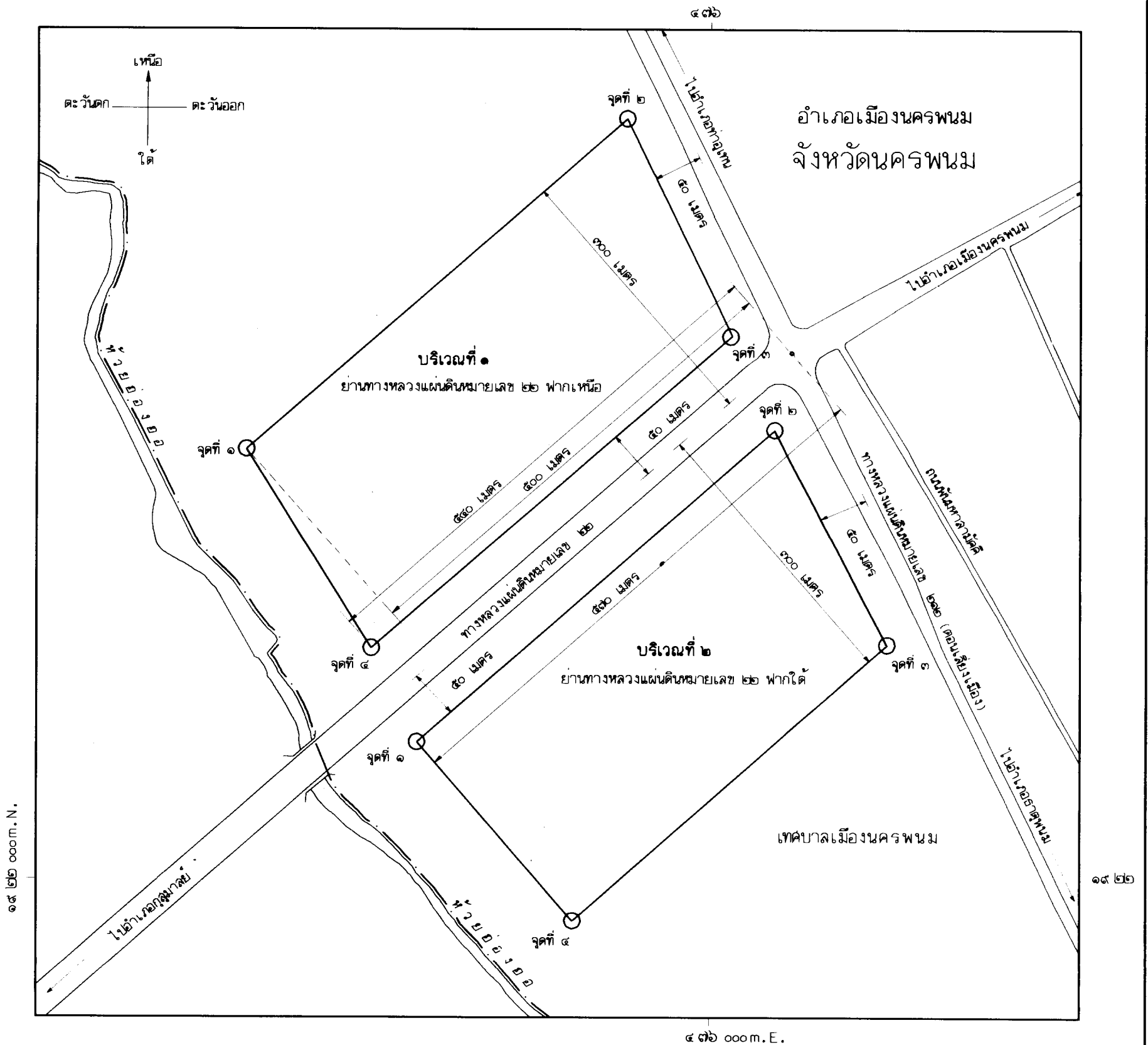
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

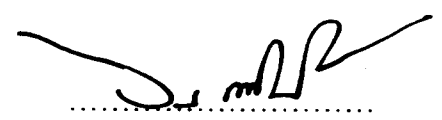
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
ในท้องที่จังหวัดนครพนม
พ.ศ. ๒๕๔๖
มาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐

๐ ๐.๕ ๑ กิโลเมตร

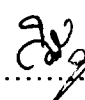
เครื่องหมาย

- แนวเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
- เขตเทศบาล
- == ทางหลวง ถนน ขยาย
- == ละพาน
- ~ แม่น้ำ คลอง ห้วย
- ~ อ่างเก็บน้ำ พอง บึง

(นายวรารณ กลิ่นแก้ว)

เจ้าหน้าที่บริหารงานผังเมือง ๘ รักษาการแทน
โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครพนม

(นายวิทย์ สิมานนท์วรไชย)
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่จังหวัดนครพนม สมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้